

Chủ đề mới của Bài học Kinh-Thánh mỗi ngày với sách **Châm ngôn**, là sách được viết hầu hết là bởi vua Sa-lô-môn, chỉ hai đoạn cuối của sách Châm ngôn (*đoạn 30 & 31*) là của hai người khác, là A-gu-rơ, vốn một người thông minh, nhưng đã từng thất bại và những lời người viết trong đoạn 30 là làm chứng về lý do khiến người thất bại, để khuyên những người khác không vấp ngã như mình. Còn đoạn 31 là của vua Lê-mu-ên chép lại lời khuyên của người mẹ. Mục đích của sách Châm ngôn là **dạy người ta làm thế nào để có được sự khôn ngoan và có tính kỷ luật, có tính cẩn thận, tính thận trọng để có thể làm điều đúng và ngay thẳng, công bình và lương thiện**. Tóm lại, các lời của sách Châm ngôn được dùng để áp dụng sự khôn ngoan thánh khiết trong mọi cuộc sống hằng ngày, cùng cung cấp sự chỉ dẫn áp dụng về đạo đức, phẩm hạnh của người tin Chúa. Sách Châm ngôn chứa những câu nói khôn ngoan, ngụ ngôn, như một giáo trình dạy mọi người cách sống đạo đức thông qua việc nhớ lại, lặp lại những suy nghĩ về sự khôn ngoan và làm theo. Sự Khôn ngoan chép trong Sách Châm ngôn được chia làm 3 phần. **Phần thứ nhất** là dành cho những người trẻ tuổi, từ Châm ngôn đoạn 1 đến Châm ngôn 9:1-18. **Phần thứ 2** là Sự Khôn ngoan dành cho tất cả mọi người, từ Châm ngôn 10:1 đến Châm ngôn 24:34. **Phần thứ 3** là từ Châm ngôn 25:1 đến Châm ngôn 31:31 là dành cho những người lãnh đạo, những người có chức vụ cai trị.

Ngày 25 tháng 8 năm 2025

Châm ngôn 1:1-4

**Chủ đề:** *Châm ngôn của Sa-lô-môn, con trai Đa-vít, Vua Y-sơ-ra-ên: Đấng khiến cho người ta hiểu biết sự khôn ngoan và điều khuyên dạy, Cùng phân biệt các lời thông sáng; Để nhận lãnh điều dạy dỗ theo sự khôn ngoan, Sự công bình, lý đoán, và sự chánh trực.....*

**Trọng tâm:** Các lời chép trong sách Châm ngôn đây không phải bởi ý của loài người xác thịt, nhưng bởi sự cảm động của Đức Thánh Linh, là Đấng đã ban sự khôn ngoan cho Sa-lô-môn, vì chính Đức Giê-hô-va đã chọn và lập Sa-lô-môn làm vua của dân Y-sơ-ra-ên trong kỳ hoàng kim của Y-sơ-ra-ên, để có được một dân được cai trị bởi Lời của Đức Chúa Trời, và qua dân Y-sơ-ra-ên mà muôn dân trên đất này biết Danh Đức Giê-hô-va. Người tin Chúa phải nhận biết giá trị của sách Châm ngôn là sự trang bị, sự dạy dỗ để mọi người tin Chúa áp dụng sự khôn ngoan vào trong cuộc sống thường ngày của mình. Để có được sự khôn ngoan thì người tin Chúa phải suy gẫm, nhớ lại, nhắc lại, nói đến và áp dụng những sự mình đã học qua Lời Chúa, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ đãi người ta tùy theo các lời mà Ngài đã nghe người ta nói ra. Vậy nên hãy tận dụng thì giờ, tận dụng cơ hội trong các hoàn cảnh, trong mọi lúc mà chúng ta có thể áp dụng những sự khôn ngoan đó cho mình, hoặc có thể nhắc lại các lời Châm ngôn mà mình hiểu ý nghĩa và tác dụng của các lời đó cho chính mình, hoặc cho ai đó mà mình muốn nhắc nhở người ấy cách khéo léo, mà không bị mất lòng. Vì mọi lời người ta nói ra đều như những hạt giống vậy, khi đã được gieo, thì nó sẽ mọc khi nó gặp điều kiện thuận lợi. Ngay từ những chữ đầu tiên của sách Châm ngôn này, vua Sa-lô-môn đã quả quyết mục đích người chép xuống các lời Châm ngôn đó là để trang bị cho những người nào tiếp nhận những lời Châm ngôn của mình, là **con trai của Đa-vít, vua của Y-sơ-ra-ên, là người mà Đức Chúa Trời đã yêu mến, đã xúc dầu cho để cai trị dân của Đức Chúa Trời**. Vua Sa-lô-môn đã nhấn mạnh giá trị của những lời được chép trong sách Châm ngôn này là thuộc về Đức Chúa Trời và những người nào sẽ tiếp nhận các lời cầu nguyện bởi vua Sa-lô-môn viết ra trong sách Châm ngôn này, ấy là tiếp nhận những sự ban cho của Đức Chúa Trời, chứ không phải bởi con người của Sa-lô-môn. Khi chúng ta tiếp nhận và suy gẫm các lời được chép trong sách Châm ngôn này, ấy là chúng ta tiếp nhận sự Khôn ngoan được ban cho bởi Đức Chúa Trời, Đấng đã ban sự khôn ngoan cho vua Sa-lô-môn

**Kinh-Thánh tham khảo:** 1 Các vua 3; 1 Các vua 10; Thi-Thiên 111; Châm ngôn 4;

Ngày 26 tháng 8 năm 2025

Châm ngôn 1:5-6

**Chủ đề:** *Kẻ khôn sẽ nghe và thêm lên sự học vấn, người thông sáng sẽ được rộng mưu trí, để hiểu biết châm ngôn, thí dụ, và lời của người khôn ngoan, cùng câu đố nhiệm của họ.*

**Trọng tâm:** Khi chúng ta đọc những câu đầu tiên của sách Châm ngôn này, thì phải để ý, vì Đức Thánh Linh đã dùng vua Sa-lô-môn viết xuống những sự không phải bởi tự Sa-lô-môn nghĩ ra, mà chính Đức Thánh Linh đã khiến cho vua Sa-lô-môn có khả năng hiểu biết, tiếp thu, nhớ và phân tích được ý nghĩa của những lời Châm ngôn mà Sa-lô-môn đã được nghe từ trong nhân gian. Vì tất cả những sự mà người ta đã nói ra và coi các lời đó là quý giá để truyền dạy cho những người khác, hoặc trong gia đình mình hay trong những người thân hoặc bạn bè được biết, để suy gẫm, để áp dụng trong cuộc sống hoặc để răn dạy và có những người sẽ ghi chép lại cho khỏi quên, bởi ý nghĩa thâm thúy có tính khuyên dạy cách mềm mại, dễ tiếp thu mà không bị tổn thương. Điều đó cũng đến từ Đức Chúa Trời, bởi mọi sự tốt lành đều đến từ Đức Chúa Trời, chứ không phải đến bởi loài người xác thịt bất toàn. Khi nói đến Châm ngôn, là nói đến những lời nói khôn ngoan mang tính dạy dỗ cách thâm thúy mà người ta có thể sẽ hiểu được ý nghĩa dạy dỗ mà không khiến người khác tổn thương. Theo ý nghĩa Hán Việt thì **châm** mang ý nghĩa **một dụng cụ, một phương tiện được dùng để chỉ ra mục đích thâm thúy**, như sự mách bảo xa xa, bóng bẩy nghe như không phải là trách móc mà lại là trách móc, nghe như không phải là mách bảo mà lại là mách bảo, nghe như sự chỉ trích mà lại không phải là chỉ trích, khiến người nghe có thể hiểu tùy theo lương tâm, tùy theo khả năng hiểu biết của mỗi người, vì khi lời **châm ngôn** (*ngôn* nghĩa là *ngôn ngữ, lời nói*) khi nói ra thì người ta tự biết các lời đó không phải của riêng ai và người ta có thể sử dụng các lời đó để cảnh báo, để khuyên dạy và không ai bị mất lòng khi nghe các lời đó, dù có thể hiểu các lời đó đang nhắc nhở mình điều có liên quan đến ngôn từ của lời châm ngôn đó. Vì nếu Đức Chúa Trời không cho phép, thì các lời đó không được truyền ra. Khi Đức Chúa Trời khiến các lời Châm ngôn đó được nói ra hoặc cho người này hoặc cho người kia, thì cũng mang ý nghĩa dạy dỗ, cảnh báo người ta và chính Đức Chúa Trời sẽ khiến linh hồn của những người được nghe các lời Châm ngôn đó nhận được sự dạy dỗ từ chính Ngài, hầu cho những người ấy cũng được trở nên khôn ngoan, nếu những người đó muốn nhận được những sự dạy dỗ cho sự sống của chính mình.

**Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 4; Ê-sai 60; Ê-xê-chi-ên 38;

Ngày 27 tháng 8 năm 2025

Châm ngôn 1:7

**Chủ đề:** *Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là khởi đầu sự tri thức; Còn kẻ ngu muội khinh bỉ sự khôn ngoan và lời khuyên dạy.*

**Trọng tâm:** Câu 7 này là một tiêu chuẩn, một sự khẳng định, một nguyên tắc thánh mà người ta không thể thay thế, bởi vì sự tri thức không đến từ loài người, nhưng từ Đức Chúa Trời mà chúng ta có thể giải nghĩa là sự hiểu biết về nguyên tắc giải nghĩa các lời tiên tri của Đức Chúa Trời chỉ được tỏ ra bởi Thần của Đức Giê-hô-va cho linh hồn của những người được chỉ định cho được khả năng hiểu và biết ý nghĩa của Lời mà Đức Chúa Trời đã phán và được chép xuống trong Kinh-Thánh. Vì Lời của Đức Chúa Trời khi đã được phán ra, luôn thuộc về thần linh và sự sống nên chỉ những linh hồn kính sợ Đức Chúa Trời, luôn tỉnh thức để nhận biết ý muốn của Đức Chúa Trời mà làm theo các mạng lệnh của Ngài, thì Đức Chúa Trời biết những người đó và Ngài sẽ ban cho những người đó khả năng nghe và hiểu được tiếng của Ngài trong bất kỳ hoàn cảnh thế nào, như Lời Chúa có chép: **Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích của lễ thiêu hoặc của lễ chay: Chúa đã sở tại tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nay tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi. Sự sở tại là bằng chứng Đức Chúa Trời đã đánh dấu cái tai của linh hồn những người được Ngài chọn cho khả năng nghe được tiếng của Ngài.**

**Kinh-Thánh tham khảo:** Thi-Thiên 33; Thi-Thiên 40; Khải huyền 3;

Ngày 28 tháng 8 năm 2025

Châm ngôn 1:8-9 (1)

**Chủ đề:** *Hỡi con, hãy nghe lời khuyên dạy của cha, chớ bỏ phép tắc của mẹ con; Vì ấy sẽ như một dây hoa trên đầu con....*

**Trọng tâm:** *Lời khuyên dạy - instruction* của người cha rất quan trọng, vì người cha thường có nhiều kinh nghiệm đối nhân xử thế và xử lý những vấn đề từ đơn giản đến phức tạp trong cuộc sống để lo sự sống cho mình và cho gia đình mình từ khi còn là con trẻ, nên có thể truyền dạy cho con cái của mình vốn liếng mà họ đã kinh nghiệm được trong cuộc đời của mình. Thường thì hành động của người cha nói nhiều hơn là lời nói của miệng, vì con trẻ nhìn hành động của người cha mà học theo và hành động của người cha là trường đào tạo tốt hơn cả lý thuyết mà người ta truyền đạt. Vì người cha phải làm nhiều loại công việc mà người mẹ ít khi phải làm, và vì phần nhiều công việc của người cha là nặng, khó khăn, thậm chí nguy hiểm, nên cần phải có kinh nghiệm, tính kỷ luật, tính kỹ thuật, sự hiểu biết có liên quan đến kỹ năng giải quyết công việc liên quan đến hoa lợi, đến hậu quả của công việc đối với hiện tại và tương lai, với sức khỏe, sự sống và sự an toàn. Vậy nên, sự truyền dạy của người cha đối với con cái luôn có tính nguyên tắc, kỷ luật và trách nhiệm liên quan đến công việc và mối quan hệ của gia đình và với xã hội. Đức Chúa Jêsus Christ đã phán về nguyên tắc rất rõ ràng: *Vậy, Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con chẳng tự mình làm việc gì được; chỉ làm điều chi mà Con thấy Cha làm; và mọi điều Cha làm, Con cũng làm y như vậy. Cha yêu Con và tỏ cho mọi điều Cha làm; Cha sẽ tỏ cho Con công việc lớn lao hơn những việc này nữa, để các ngươi lấy làm lạ lùng. Và, Cha khiến những kẻ chết sống lại và ban sự sống cho họ thế nào, thì Con cũng ban sự sống cho kẻ Con muốn thế ấy. Cha cũng chẳng xét đoán ai hết, nhưng đã giao trọn quyền phán xét cho Con, đặng ai nấy đều tôn kính Con, cũng như tôn kính Cha vậy. Ai không tôn kính Con, ấy là không tôn kính Cha, là Đấng đã sai Con đến.* Ngày sau rồi này người ta nhìn vào những người lãnh đạo, người có quyền chức, được tôn trọng mà học theo cho sự toan tính của xác thịt mình, nhiều hơn là tìm kiếm kiến thức, trình độ xử lý công việc cùng các nguyên tắc quan trọng về kinh nghiệm giải quyết công việc. Đối với những người tin Chúa thời kỳ sau rồi này cũng vậy, phần nhiều người không nhìn vào các Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy, nhưng họ nhìn vào những sự mà con mắt của xác thịt họ tìm kiếm như danh vọng, địa vị, chức vụ cùng những sự mà danh đó, chức đó mang lại điều mà xác thịt họ muốn, nhưng họ không biết rằng, Đức Thánh Linh cần nhắc cái lòng của người ta và những người có tư tưởng như vậy sẽ không bao giờ được Chúa chọn, đồng nghĩa với việc Ngài đóng cái lòng của họ lại, khiến họ nhìn mà không thấy, nghe mà chẳng hiểu chi, vì họ không xứng đáng.

**Kinh-Thánh tham khảo:** Ma-thi-ơ 13; Lu-ca 10; Giảng 5; Công vụ các sứ đồ 28;

Ngày 29 tháng 8 năm 2025

Châm ngôn 1:8-9 (2)

**Chủ đề:** *Hỡi con, hãy nghe lời khuyên dạy của cha, chớ bỏ phép tắc của mẹ con; Vì ấy sẽ như một dây hoa trên đầu con....*

**Trọng tâm:** Chữ *phép tắc - the law*<sup>H8451</sup> được chép trong câu 8 này là nói về luật pháp của Đức Chúa Trời được người mẹ (người Hê-bơ-rơ) dạy con cái của mình, đặc biệt là với con trai mà trong thời kỳ hoàng kim của Y-sơ-ra-ên bắt đầu từ khi vua Đa-vít cai trị, thì những người đàn bà luôn chú ý dạy luật pháp của Môi-se cho các con trai của mình và chính Sa-lô-môn đã chịu sự ảnh hưởng của cha mình, là vua Đa-vít, nên người nhận thức được giá trị quan trọng về các lời của luật pháp qua những người mẹ đối với các con của mình khi chúng còn nhỏ, luôn gần gũi với người mẹ hơn là với người cha. Vì tự Lời của Đức Chúa Trời đã có quyền phép của sự sáng trong mình, nên khi các con trẻ được nghe Lời của Đức Chúa Trời được truyền dạy, thì có tác dụng nhanh hơn với những người lớn, bởi họ phải mất nhiều thời gian đối diện với những công việc mà họ phải làm. Khi những con trẻ được cha mẹ dạy Lời Chúa cho từ khi còn trẻ, thì Đức Chúa Trời sẽ ghi các lời của Ngài nơi linh hồn chúng và đến kỳ, Đức Chúa Trời sẽ khiến các Lời của Ngài hành động trong lòng các con trẻ đó trong sự mưu luận của Ngài. Qua tiên tri Giê-rê-mi mà Lời Chúa có chép rằng: *Thật tốt cho người mang ách lúc trẻ thơ. Phải, nó phải ngồi một mình và làm thính, vì Ngài đã gán ách trên mình. Nó khá để miệng trong bụi đất! hoặc giả sẽ có sự trông mong. Nó khá đưa má ra cho kẻ vả, khá chịu đầy nhuốc nhơ. Vì Chúa chẳng hề bỏ cho đến đời đời. Dầu Ngài đã làm cho lo buồn, còn sẽ thương xót theo sự dư dật của lòng nhân từ Ngài; Vì ấy là chẳng phải bỗ tâm Ngài làm cho con cái loài người cực khổ và buồn rầu.* Dạy con trẻ nghe và làm theo Lời của Đức Chúa Trời là sự đầu tư khôn ngoan, vì các con trẻ cũng là tạo vật của Đức Chúa Trời và khi Lời của Đức Chúa Trời được gieo vào lòng các con trẻ, thì linh hồn của các con trẻ ấy sẽ giống như đất được nhận lãnh phù sa màu mỡ vậy, khi kỳ định đến, đất đó sẽ được Đức Chúa Trời sử dụng theo cách của Ngài. Chớ nhìn các con trẻ mà cho rằng, chúng còn quá trẻ, có biết gì đâu? Chính Lời Chúa được chép trong sách Châm ngôn này đã nhắc nhở mọi người tin Chúa điều người ta phải làm cho các con trẻ của mình, rằng: *Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo; Dầu khi nó trở về già, cũng không hề lìa khỏi đó.* Chính Đức Chúa Trời gìn giữ lòng và trí của các con trẻ đó, để khi kỳ đã định cho mỗi người đến, Ngài dùng Lời của Ngài kêu gọi linh hồn những người đã được Ngài chỉ định đó trở dạy.

**Kinh-Thánh tham khảo:** Ca thương 3; Truyền đạo 3; Ma-thi-ơ 19;

Ngày 30 tháng 8 năm 2025

Châm ngôn 1:8-9 (3)

**Chủ đề:** *Chớ bỏ phép tắc của mẹ con; Vì ấy sẽ như một dây hoa trên đầu con, Giống như những vòng đeo quanh cổ của con.* Bản King James version chép: *For they shall be an ornament of grace unto thy head, and chains about thy neck.* Có nghĩa là: *Vì chúng sẽ là món trang sức cho nơi đầu của con và những chuỗi hoa nơi cổ của con.*

**Trọng tâm:** Vì nguyên văn trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ không nói về phép tắc (của gia đình) nhưng về luật pháp của Đức Chúa Trời, nên khi con trẻ nghe các Lời của Đức Chúa Trời được giảng dạy qua miệng của người mẹ, nó sẽ chú ý nghe và lấy làm lạ vì tò mò, nhưng không chống đối, nên Đức Chúa Trời sẽ ghi các Lời của Ngài nơi linh hồn các con trẻ đó, vì các Lời của vốn thuộc về sự sống của linh hồn nên không ai có thể cướp các Lời đó ra khỏi nơi mà Đức Chúa Trời đã đặt vào. Chính Đức Chúa Trời sẽ gìn giữ lòng và trí tưởng của các con trẻ đó. Hãy nhớ khi Chúa Jêsus (trong thân thể xác thịt của một thiếu niên) lúc mười hai tuổi, Ngài đã theo cha mẹ (của xác thịt Ngài) lên đền thờ và Ngài đã ở lại nơi đền thờ (trong khi mọi người theo gia đình mình trở về nhà) Ngài nói chuyện với các thầy tế lễ, khi cha mẹ về tới nhà mà không thấy Ngài, thì liền trở lại nơi đền thờ thì thấy Ngài đang nói chuyện với các thầy tế lễ, thì lấy làm lạ và mẹ hỏi rằng: *Hỡi con, sao con làm cho hai ta thế này? Nay, cha và mẹ đã khó nhọc lắm mà tìm con. Ngài thưa rằng: Cha mẹ kiếm tôi làm chi? Há chẳng biết tôi phải lo việc Cha tôi sao?* Việc đầu tư Lời của Đức Chúa Trời nơi con trẻ thật kỹ lưỡng và đầy đủ cả luật pháp và Lễ thật là một sự đầu tư khôn ngoan nhất trong mọi sự người ta có thể đầu tư, vì trong Luật pháp của Thánh Linh sự sống có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Ngay từ ngày thứ nhất của cuộc sáng thế, công việc đầu tiên mà Đức Chúa Trời đã làm cho vũ trụ này, là sự sáng. Cũng một lẽ đó, nếu người tin Chúa nhận biết giá trị quan trọng nhất của cuộc đời mình khi được biết Chúa và tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ, đó là đầu tư sự sáng thật của Đức Chúa Trời cho linh hồn mình, vì điều đó là đẹp lòng Đức Chúa Trời, vì Kinh-Thánh đã chép: *Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích của lễ thiêu hoặc của lễ chay: Chúa đã sở tại tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nay tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.* Chúa Jêsus đã phán: *Hãy để con trẻ đến cùng Ta, đừng ngăn trở; vì nước thiên đàng thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy.*

**Kinh-Thánh tham khảo:** Lu-ca 2; Lu-ca 18; Hê-bơ-rơ 10;